

indrømmede, at Kundskaben til Sproget havde saa ringe Betydning for det lægevidenskabelige Studium, at Hensynet til dette ikke vilde kunne lægge noget Lod i Vægtskaalen til Fordel for dets Bibeholdelse i Skolerne; for dets Afskaffelse talte 9 Medlemmer af det filosofiske, 5 af det matematiske, 8 af det medicinske Fakultet; den teologiske Professor i Exegese og en af de historiske Professorer sluttede sig til Ministeriets Forslag paa dette Punkt; det rets- og statsvidenskabelige Fakultet skød Spørgsmaalet fra sig, idet det erklærede, at det ikke havde nogen direkte Betydning for de under det henhørende Studier, om Undervisningen i Græsk foregik efter den nu gældende eller en mere begrænset Maalestok, saa at det ogsaa mente at kunne godkende Ministeriets Plan. Oldnordisk forsvarede varmt af det filosofiske Fakultets Flertal, Oldtidkundskab saavel af dette som af Mindretallet i det teologiske og matematiske og Flertallet i det medicinske Fakultet. Flertallet i det matematiske Fakultet anbefalede at vende tilbage til Enhedsskolen fra 1850 med mindre Modifikationer; Flertallet i det filosofiske ønskede en Enhedsskole nærmest efter Ministeriets oprindelige Forslag; andre holdt paa Tydelingen enten i den nærværende eller i en nogen ændret Form. I Betragtning af den store Uenighed og nærmest i Henhold til Udtalelserne fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, fra Flertallet i det teologiske og Mindretallet i det filosofiske Fakultet anbefalede Konsistorium, at man i det hele stillede Spørgsmaalet om en Reform i Bero indtil videre.

Det Lovforslag, Ministeriet derefter fremsatte i Landstinget i 1890—91, opgav Tanken om en større Reform og androg kun paa følgende Ændringer i Loven af 1871: latinsk og fransk Stil skulde afskaffes; Fysik skulde i 3die—4de Klasse være Fællesfag for begge Retninger, Engelsk indføres i de samme Klasser som Særfag for Matematikerne; i de to øverste Klasser skulde den sproglige Retning undervises i Matematik (kun som til 4de Klasse) og i Oldtidkundskab, hvorved Græsktimerenes Antal nedsattes fra 6 til 4 i hver Klasse; den matematiske Retning skulde have Latin (i betydeligt mindre Omfang end den sproglige i 6te Klasse, men dog med samme Version til Afgangsprøven), endvidere Oldtidkundskab (i samme Omfang som den sproglige, men som særligt Eksamensfag, hvorimod Faget for den sproglige Retning ved Eksamen skulde knyttes til Græsk); endvidere skulde Tysk

(Engelsk) helt bortfalde for denne Retning og Timetallet til Fysik og Matematik nedsættes betydeligt, men Eksamen alligevel give Adgang til polyteknisk Lærestald; Geografi og Naturhistorie skulde i 4de Klasse tilsammen kun have 1 Ugetime, men for Matematikerne fortsættes i 5te—6te Klasse med 1 Ugetime i hver. Landstingsudvalget afgav en Betænkning den 24. Marts 1891; det var enigt om for Øjeblikket at fraraade nogen større Reform, men delte sig ellers i et Flertal og et Mindretal. Begge tilraadede Afskaffelsen af latinsk og fransk Stil samt Udvidelsen af Matematikundervisningen for den sproglig-historiske Retning til de to øverste Klasser; begge fraraadede at indføre Fysik i 3die—4de Klasse for den sproglige Retning, at indskrænke Geografi og Naturhistorie i 4de Klasse, og at afskaffe Tysk (Engelsk) for Matematikerne i 5te—6te Klasse. Flertallet vilde have Latin i 5te—6te Klasse for Matematikerne, dog i mindre Omfang end efter Ministeriets Forslag, endvidere bibeholde Græsk for de sproglige og Matematik for de matematiske Disciple i samme Omfang som hidtil, men afskaffe Oldnordisk og ikke optage Oldtidkundskab; Mindretallet vilde ikke have Latin i 5te—6te Klasse for Matematikerne, holdt paa Græsk og Matematik i de samme Klasser efter Ministeriets Forslag (skønt det helst saa Græsk helt fjernet), holdt fremdeles paa Oldtidkundskab (som ogsaa skulde medtage den latinske Litteratur) for Matematikerne og vilde endelig bevare Oldnordisk. Af andre Differenspunkter maa det særlig nævnes, at Flertallet vistnok i Henhold til en Forhandling, som paa Kirkeraadets Foranledning var ført i Slutningen af 1888 mellem Ministeriet og Rektorerne, vilde have Religionsundervisningen i 5te—6te Klasse udvidet og fastslaaet ved Lov samt en mundtlig Prøve i dette Fag indført ved 4de Classes Eksamen (hvad de fleste Rektorer havde talt imod); Mindretallet vilde ikke gaa ind paa noget af dette. Sagen kom ikke til videre Behandling, og Lovforslaget faldt dermed bort.

Efter dette hvilede Reformspørgsmaalet til Efteraaret 1898, da Ministeriet forment, at Tidspunktet var kommet til at tage Spørgsmaalet op igen. Samtidig holdt Prof. Gertz ved Universitetets Reformationstale en Tale, hvori han hævdede, at det ikke gik an længere at lade Latin og Græsk beholde den store Plads i den lærde Skoles Undervisning, som disse Sprog havde, for saa stort